

Środa, 25 marca 2009 r.

Wstępna Umowa o partnerstwie gospodarczym WE- państwa Afryki Środkowej

P6_TA(2009)0182

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 marca 2009 r. w sprawie wstępnej Umowy o partnerstwie gospodarczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a państwami Afryki Środkowej, z drugiej strony

(2010/C 117 E/24)

Parlament Europejski

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 25 września 2003 r. w sprawie Piątej Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu w Konkun ⁽¹⁾, z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie oceny realizacji rundy dauhańskiej po wejściu w życie decyzji Rady Generalnej WTO z dnia 1 sierpnia 2004 r. ⁽²⁾, z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie przygotowań do Szóstej Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu w Hongkongu ⁽³⁾, z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym (EPA) ⁽⁴⁾, z dnia 4 kwietnia 2006 r. w sprawie oceny rundy dauhańskiej po Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu (WTO) w Hongkongu ⁽⁵⁾, z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie handlu i ubóstwa: projektowanie polityki handlowej z myślą o maksymalizacji udziału handlu w eliminacji ubóstwa ⁽⁶⁾, z dnia 7 września 2006 r. w sprawie zawieszenia negocjacji dotyczących agendy rozwoju z Ad-Dauhy ⁽⁷⁾, z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym ⁽⁸⁾, z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym ⁽⁹⁾ i swoje stanowisko z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady wprowadzającego ogólny system preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. oraz zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 552/97, (WE) nr 1933/2006 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 964/2007 i (WE) nr 1100/2006 ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając wstępną Umowę o partnerstwie gospodarczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a państwami Afryki Środkowej, z drugiej strony,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie pomiędzy członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r. (Umowa z Kotonu),
- uwzględniając wnioski Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (GAERC) z kwietnia 2006 r., października 2006 r., maja 2007 r., października 2007 r., listopada 2007 r. i maja 2008 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 października 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym (COM(2007)0635),
- uwzględniając art. XXIV Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT),
- uwzględniając deklaracje ministerialne przyjęte w czasie czwartej sesji Konferencji Ministerialnej WTO w dniu 14 listopada 2001 r. w Ad-Dausze oraz w czasie szóstej sesji Konferencji Ministerialnej WTO w dniu 18 grudnia 2005 r. w Hongkongu,
- uwzględniając wspólnej strategii dotyczącej pomocy na rzecz wymiany handlowej, przyjętej przez Radę Unii Europejskiej w dniu 15 października 2007 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 77 E z 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ Dz.U. C 92 E z 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ Dz.U. C 285 E z 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 323 E z 18.12.2008, s. 361.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0252.

Środa, 25 marca 2009 r.

- uwzględniając raport i zalecenia opracowane przez Zespół ds. Pomocy na rzecz Handlu, przyjęte przez Radę Generalną WTO w dniu 10 października 2006 r.,
 - uwzględniając deklarację milenijną ONZ z dnia 8 września 2000 r., w której określono milenijne cele rozwoju (MCR) jako kryteria wspólnie ustalone przez społeczność międzynarodową w celu wyeliminowania ubóstwa,
 - uwzględniając zobowiązania wspólnotowe w zakresie oficjalnej pomocy rozwojowej podjęte w konsensusie z Monterrey przyjętym w dniu 22 marca 2002 r. przez Organizację Narodów Zjednoczonych na konferencji międzynarodowej w sprawie finansowania rozwoju, w komunikacie z Gleneagles przyjętym wydanym przez grupę G8 w dniu 8 lipca 2005 r., w konkluzjach Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym, przyjętych w dniu 27 maja 2008 r. w Addis-Abebie oraz w deklaracji z Ad-Dauchy w sprawie finansowania rozwoju przyjętej w dniu 2 grudnia 2008 r. przez Organizację Narodów Zjednoczonych na drugiej międzynarodowej konferencji na temat finansowania rozwoju w celu dokonania przeglądu wprowadzania w życie konsensusu z Monterrey,
 - uwzględniając plan działania z Akry przyjęty w dniu 4 września 2008 r. przez państwa uczestniczące w trzecim forum wysokiego szczebla na temat skuteczności pomocy rozwojowej,
 - uwzględniając art. 108 ust. 5 w związku z art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że z powodu niemożliwości zawarcia porozumienia regionalnego z wszystkimi krajami Afryki Środkowej przed końcem 2007 r., Wspólnota Europejska i Kamerun parafowały w dniu 17 grudnia 2007 r. wstępną Umowę o partnerstwie gospodarczym; mając na uwadze, że umowa ta została podpisana w dniu 15 stycznia 2009 r. w Jaunde,
- B. mając na uwadze, że podstawowymi celami tej umowy, podobnie jak wszystkich EPA, muszą być zrównoważony rozwój gospodarczy i społeczny, likwidacja ubóstwa, a także wspieranie integracji regionalnej i większe włączenie gospodarek krajów AKP do gospodarki światowej,
- C. mając na uwadze, że Komisja wciąż równolegle negocjuje umowę z wszystkimi państwami Afryki Środkowej,
- D. mając na uwadze, że należy uwzględnić różnorodność profilu gospodarczego i społecznego ośmiu państw Afryki Środkowej, z których sześć jest państwami wyspiarskimi lub śródlądowymi, zaś pięć należy do grupy do najmniej rozwiniętych krajów i korzysta z wolnego dostępu do europejskiego rynku w ramach inicjatywy „Wszystko oprócz broni”,
- E. mając na uwadze, że otwarciu tych państw na eksport z Unii musi towarzyszyć pomoc rozwojowa i zasadnicza pomoc techniczna,
- F. mając na uwadze, że Komisja i państwa członkowskie zobowiązały się w październiku 2007 r. każde wnieść rocznie dodatkowy 1 mld (1 000 000 000) EUR w ramach inicjatywy „Pomocy na rzecz handlu” w celu wsparcia państw rozwijających się w poprawie ich zdolności handlowych, niezależnie od tego, czy podpisały EPA oraz mając na uwadze, że region Afryki Środkowej powinien od tej chwili otrzymywać sprawiedliwą i należną część tej kwoty,
- G. mając na uwadze, że istnieje jak dotąd ograniczona konkurencja pomiędzy gospodarką UE i Kamerunem, ponieważ eksportu UE obejmuje głównie towary, których Kamerun nie produkuje, lecz potrzebuje do bezpośredniej konsumpcji lub jako udziału w przemyśle krajowym oraz mając na uwadze, że inaczej jest w przypadku handlu towarami rolnymi, gdzie subsydia eksportowe UE stanowią poważną przeszkodę dla producentów z krajów AKP w sektorze rolnictwa, hodowli i produktów mlecznych, zakłócając, a często także niszcząc zarówno rynki lokalne, jak i regionalne, i że UE powinna w związku z tym niezwłocznie rozpocząć proces odstępowania od wszelkiego rodzaju subsydiów wywozowych; mając na uwadze, że ewentualny wzrost eksportu UE do Kamerunu po podpisaniu IEPA nie powinien hamować lokalnej produkcji ani nowo powstających sektorów przemysłu, jako że EPA powinna przyczynić się do dywersyfikacji gospodarek państw AKP,

Środa, 25 marca 2009 r.

1. podkreśla, że umów takich nie można uważać za satysfakcjonujące, jeżeli nie zmierzają do osiągnięcia następujących celów: udzielenie krajom AKP wsparcia finansowego na zrównoważony rozwój, promowanie większego włączenia tych państw do handlu światowego, wzmocnienie procesu regionalizacji, ożywienie wymiany handlowej między Unią Europejską a krajami AKP oraz wspieranie różnorodności gospodarczej strefy AKP;
2. zwraca, w szczególności, uwagę na pierwotną rację bytu tych umów, a mianowicie: rozwój, ograniczenie ubóstwa i wkład w osiągnięcie MCR;
3. uważa, że spełnienie powyższych celów można uzyskać poprzez ochronę ukierunkowaną na kraje AKP przed pewnymi możliwymi negatywnymi skutkami wdrażania EPA, poprzez wsparcie umożliwiające im czerpanie rzeczywistych korzyści z ułatwień handlowych oraz poprzez służenie pomocą w rozwoju gospodarczym i społecznym; wzywa Komisję i państwa członkowskie do udzielania większego i bardziej odpowiedniego wsparcia w celu ułatwienia przekształcenia gospodarczego na skutek podpisania IEPA;
4. zachęca negocjujące strony, aby zgodnie z planem zakończyły negocjacje w 2009 r.; zachęca strony do dołożenia wszelkich możliwych starań w celu planowego zawarcia wszechstronnych EPA między krajami AKP a Unią Europejską do końca 2009 r.;
5. jest świadomy, że zgodnie z zasadami WTO umowa miała zostać zawarta do 31 grudnia 2007 r.; zauważa jednak, że Komisja, jakby możliwe jeszcze było spełnienie zobowiązań Wspólnoty Europejskiej wobec WTO poprzez ograniczenie do umowy dotyczącej samych towarów, naciskała na zawarcie wszechstronnych umów o partnerstwie gospodarczym przed upływem tego terminu;
6. uważa, że wymóg 80 % liberalizacji w odniesieniu do wartości obrotów handlowych na przestrzeni 15 lat jest interpretacją artykułu XXIV GATT i nie uwzględnia w wystarczającym stopniu faktu, że Unia prowadzi negocjacje z kilkoma najbiedniejszymi krajami świata, które wykazują różnice w odniesieniu do poziomu rozwoju oraz wrażliwych sektorów;
7. uznaje korzyści płynące z podpisania przejściowej umowy o partnerstwie gospodarczym dla eksporterów, w wyniku rozszerzenia możliwości w zakresie wywozu do Unii Europejskiej po wygaśnięciu z dniem 31 grudnia 2007 r. preferencji taryfowych przewidzianych w umowie z Kotonu, a tym samym uniknięcia negatywnych skutków, jakie mogły wyniknąć dla eksporterów z krajów AKP, gdyby musieli funkcjonować w mniej korzystnym systemie handlowym;
8. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Unia Europejska oferuje krajom AKP w pełni bezcłowy i bezkwotowy dostęp do rynku Unii Europejskiej dla większości produktów w celu wsparcia liberalizacji handlu między krajami AKP a Unią Europejską;
9. podkreśla, że jeżeli umowa zostanie potwierdzona, konieczne będzie podjęcie znacznych wysiłków, a także udzielenie poważnej pomocy UE i pomocy technicznej w celu modernizacji gospodarki Kamerunu;
10. uważa, że mimo że kameruńskie produkty rolne mają preferencyjny dostęp do rynku europejskiego, EPA nie przyniesie rozwoju kameruńskiej produkcji rolnej, jeżeli zdolności produkcyjne nie zostaną wzmocnione i zmodernizowane poprzez inwestycje techniczne i finansowe;
11. zauważa, że istotna rozbieżność w odniesieniu do wysokości środków publicznych przeznaczanych na dotacje dla rolnictwa między UE a krajami AKP stawia w niekorzystnej sytuacji kraje AKP poprzez zmniejszanie ich konkurencyjności zarówno w odniesieniu do handlu krajowego, jak i zagranicznego, ponieważ ich produkty są rzeczywiście droższe;
12. popiera w związku z tym uzgodnione wyjątki od taryf celnych dotyczące głównie produktów rolnych oraz niektórych przetworzonych produktów rolnych, biorąc pod uwagę fakt, że wyjątki te opierają się przede wszystkim na potrzebie ochrony nowo powstających gałęzi przemysłu lub wrażliwych produktów w tych krajach;

Środa, 25 marca 2009 r.

13. uważa, że w celu zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego w Kamerunie i regionie konieczne jest wprowadzenie polityki długoterminowego wspierania lokalnego rolnictwa, łącznie z instrumentami polityki handlowej umożliwiającymi regulację rynku oraz ochronę zrównoważonego rolnictwa rodzinnego; jest zdania, że nie należy ograniczać możliwości interwencji państwa w tej dziedzinie; podkreśla, że te zagadnienia muszą stać się głównym problemem w negocjacjach w celu zapewnienia spójności polityki handlowej ze wszystkimi politykami UE dotyczącymi suwerenności w zakresie żywności i prawa do żywności;

14. wzywa negocjatorów wszystkich kompleksowych EPA, aby w pełni opowiedzieli się za przejrzystym zarządzaniem zasobami naturalnymi i opracowaniem najlepszych praktyk, dzięki którym odnośne kraje będą mogły uzyskać maksymalne korzyści z tych zasobów;

15. wzywa Komisję do wyjaśnienia, jak wygląda faktyczny podział środków w regionie AKP, przewidzianych na wydatki priorytetowe w ramach zwiększonego budżetu pomocy na rzecz wymiany handlowej;

16. wzywa do wczesnego określenia i zapewnienia części środków z pomocy na rzecz wymiany handlowej handlu; podkreśla, że fundusze te powinny stanowić dodatkowe źródło, nie zaś być jedynie sposobem na przekierowanie środków z Europejskiego Funduszu Rozwoju, oraz że powinny być zgodne z priorytetami regionu Afryki Środkowej, jak również to, że powinny być wydawane na czas, w przewidywanym okresie i zgodnie z realizowanym harmonogramem strategicznych planów rozwoju kraju i regionu; sprzeciwia się wszelkiemu uzależnianiu umów o partnerstwie gospodarczym od kwestii zagwarantowania pomocy UE i wzywa Komisję do zapewnienia, że dostęp do funduszy z 10. EFR nie będzie uzależniony od wyników i tempa negocjacji;

17. stwierdza, że należy przestrzegać harmonogramu zobowiązań i wypłat środków funduszy unijnych uzgodnionego w programach krajowych i regionalnych, ponieważ takie środki są niezbędne do wspierania procesu liberalizacji w krajach AKP;

18. przypomina liczne wnioski Parlamentu w sprawie włączenia EFR do budżetu UE; potępia wykorzystywanie EFR jako pierwszego źródła finansowania funduszu regionalnych umów o partnerstwie gospodarczym, jeżeli przewidywano dodatkowe fundusze; zwraca uwagę, że środki przyznane w ramach krajowego programu indykatywnego dla Kamerunu i regionalnego programu indykatywnego są niewystarczające, aby można było zmodernizować gospodarkę Kamerunu, co pociągałoby za sobą podpisanie umowy o partnerstwie gospodarczym;

19. podkreśla, że środki unijne muszą jednocześnie pomóc w modernizacji gospodarek krajów AKP i w wyrównaniu strat w przychodach z cel; wzywa Komisję, aby możliwie jak najszybciej poinformowała, jakie będą jej metody obliczania wpływu podatkowego netto EPA;

20. podkreśla, że zgodnie z zasadami paryskimi ustanowionymi w deklaracji paryskiej w sprawie skuteczności pomocy, pomoc musi między innymi odpowiadać na zapotrzebowanie, dlatego też wzywa kraje AKP do przedstawienia, jakie dodatkowe związane z umowami o partnerstwie gospodarczym fundusze są potrzebne, w szczególności w świetle ram prawnych, środków zabezpieczających, ułatwiania handlu, wsparcia przy spełnianiu międzynarodowych norm sanitarnych i fitosanitarnych oraz w dziedzinie własności intelektualnej, jak również mechanizmów monitorowania umów o partnerstwie gospodarczym;

21. wzywa odpowiednie kraje do dostarczenia jasnych i przejrzystych informacji na temat swojej sytuacji gospodarczej i politycznej oraz rozwoju w celu ulepszenia współpracy z Komisją;

22. podkreśla znaczenie handlu wewnątrzregionalnego oraz potrzebę zwiększenia regionalnych połączeń handlowych w celu zapewnienia zrównoważonego rozwoju w danym regionie; podkreśla znaczenie współpracy i zgodności między poszczególnymi podmiotami regionalnymi;

23. zachęca do dalszego obniżania taryf celnych między krajami rozwijającymi się a grupami regionalnymi, które dziś stanowią od 15 do 25 procent wartości handlowej, do dalszego promowania handlu w części południowej, wzrostu gospodarczego i integracji regionalnej;

Środa, 25 marca 2009 r.

24. utrzymuje, że przyszła EPA z Afryką Środkową nie może w żadnym wypadku zagrazać spójności ani osłabiać integracji regionalnej tych państw;
25. wzywa Komisję do dołożenia wszelkich starań w celu ponownego rozpoczęcia negocjacji w sprawie dauhańskiej agendy rozwoju oraz zagwarantowania, że umowy dotyczące liberalizacji handlu nadal będą wspierać rozwój krajów biednych;
26. jest przekonany, że całościowe EPA powinny stanowić uzupełnienie umowy w sprawie dauhańskiej agendy rozwoju, a nie rozwiązanie alternatywne dla krajów AKP;
27. stwierdza, że niepewności związane z rozmowami w ramach rundy dauhańskiej i rozstrzygnięciem spornych kwestii dotyczących banana w WTO wymagają szczególnej czujności i priorytetowych działań Unii Europejskiej w celu zabezpieczenia przyszłości sektora bananowego w Kamerunie i w regionie oraz w Afryce Środkowej;
28. z zadowoleniem przyjmuje środki ochronne przewidziane w umowie, lecz zwraca uwagę, że mechanizmy przewidziane do ich wykorzystania są złożone i mogłyby ograniczyć możliwości ich stosowania; wzywa Komisję, aby w ramach ciągłych negocjacji mających na celu zawarcie wszechstronnej umowy o partnerstwie gospodarczym przyjęła przegląd środków ochronnych zawartych w tymczasowej umowie o partnerstwie gospodarczym w celu zagwarantowania właściwego, przejrzystego i szybkiego korzystania z tych środków pod warunkiem spełnienia kryteriów dotyczących ich stosowania;
29. zwraca uwagę na konieczność całościowej oceny wpływu EPA po ich wejściu w życie przez parlamenty krajowe, Parlament Europejski i społeczeństwo obywatelskie; wzywa do zapewnienia w razie potrzeby możliwości przeglądu harmonogramu liberalizacji;
30. wzywa do wspierania produkcji i eksportu produktów przetworzonych o największej wartości dodanej, w szczególności poprzez uproszczenie i uelastycznienie zasad pochodzenia, które powinny uwzględniać różnice w poziomie rozwoju przemysłowego między UE a krajami AKP, a także między poszczególnymi krajami AKP;
31. przyjmuje do wiadomości ustanowienie okresów przejściowych w ramach IEPA dla MŚP w celu umożliwienia im przystosowania do zmian zachodzących w wyniku umowy, a także wzywa władze odnośnych krajów do dalszego wspierania interesów MŚP w negocjacjach zmierzających do podpisania wszechstronnej EPA;
32. wzywa Unię Europejską, aby udzielała silniejszego i odpowiedniego wsparcia władzom krajów AKP i sektorowi prywatnemu, tak aby ułatwić przekształcenie gospodarcze po podpisaniu IEPA;
33. zwraca uwagę, że regionalna EPA nie może stanowić zwykłej transpozycji IEPA z Kamerunem; przypomina, że Kamerun nie odzwierciedla różnorodności ośmiu państw regionu, które nie mają tych samych priorytetów i potrzeb w odniesieniu do harmonogramu liberalizacji, okresu przejściowego czy listy produktów wrażliwych; wzywa, aby regionalna EPA była wystarczająco elastyczna, by uwzględnić te szczególne cechy;
34. stwierdza, że aktualna oferta regionu Afryki Środkowej dotycząca liberalizacji 71 % jego wymiany handlowej przez okres 20 lat, z pięcioletnim okresem przygotowawczym nie jest zgodna z założeniami WTO, która przewiduje liberalizację na poziomie 80 % w okresie 15 lat;
35. zaleca elastyczne, asymetryczne i pragmatyczne podejście w trwających negocjacjach dotyczących pełnej umowy o partnerstwie gospodarczym; w tym kontekście w szczególności wzywa Komisję, aby uwzględniła wniosek regionu Afryki Środkowej dotyczący aspektów rozwojowych umowy; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje konkluzje GAERC z maja 2008 r.;

Środa, 25 marca 2009 r.

36. wzywa Komisję, żeby bezwarunkowo i w elastyczny sposób wysłała naprzeciw zgłaszanym przez kraje AKP wnioskowi o dokonanie przeglądu kwestii spornych w IEPA, w tym definicji pojęcia „zasadniczo każda forma wymiany handlowej”, klauzuli największego uprzywilejowania (KNU), zobowiązań do zniesienia cef wywozowych, klauzuli zawieszającej oraz specjalnych zabezpieczeń dwustronnych;
37. wzywa, aby w razie gdyby państwa Afryki Środkowej niebędące państwami najmniej rozwiniętymi nie chciały podpisać EPA, Komisja rozpatrzyła wszelkie możliwości alternatywne w celu przedstawienia tym państwom nowych ram handlowych zgodnie z zasadami WTO;
38. przypomina, że umowy o partnerstwie gospodarczym muszą być zgodne z kryteriami WTO, które nie wymagają ani nie zabraniają zobowiązań w zakresie liberalizacji usług lub tzw. kwestii singapurskich;
39. wzywa Komisję, aby nie włączała do umowy o EPA postanowień dotyczących własności intelektualnej, które stanowiłyby barierę w dostępie do podstawowych leków; zachęca Unię Europejską, aby wykozystwała umowy o partnerstwie gospodarczym do pomocy krajom AKP we wdrożeniu instrumentów elastyczności zgodnie z deklaracją z Ad-Dauh w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS) i zdrowia publicznego;
40. nalega, aby EPA zawierały wzmocnione rozdziały o rozwoju w celu osiągnięcia MCR oraz promowania i wzmocnienia podstawowych praw socjalnych i praw człowieka;
41. podkreśla, że każda wszechstronna EPA musi również zawierać przepisy z zakresu dobrego zarządzania, przejrzystości działań politycznych i praw człowieka;
42. nalega, aby Parlament był regularnie informowany i aktywnie uczestniczył w procesie negocjowania EPA; przypomina w związku z tym o roli Parlamentu w zakresie nadzoru i wczesnego ostrzegania oraz woli parlamentarzystów do stymulowania pogłębionego dialogu między instytucjami europejskimi i przedstawicielami krajów AKP i społeczeństwa obywatelskiego;
43. zaleca, aby Parlament uwzględnił w swoim harmonogramie – przy zachowaniu pewnej dozy elastyczności – opinie parlamentów krajów AKP na temat rezultatów negocjacji w sprawie wyników negocjacji w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym, zanim wyrazi na nie zgodę;
44. wzywa do ustanowienia odpowiednich i przejrzystych mechanizmów monitorowania – z jasno określoną rolą i zakresem oddziaływania – w celu śledzenia wpływu EPA przy większej odpowiedzialności ze strony krajów AKP oraz szerokich konsultacjach z zainteresowanymi stronami;
45. podkreśla w szczególności kluczową rolę parlamentów AKP i podmiotów niepaństwowych w monitorowaniu i zarządzaniu EPA i zwraca się do Komisji o zapewnienie ich systematycznego zaangażowania w proces odbywających się negocjacji; uważa, że wymaga to jasnej agendy dla dalszych negocjacji, którą powinny ustalić kraje AKP i Unia Europejska w oparciu o podejście partycypacyjne;
46. uznaje za istotne, by w ramach realizacji umowy o partnerstwie gospodarczym ustanowić właściwy system monitorowania koordynowany przez odpowiednią komisję parlamentarną i z udziałem członków Komisji Handlu Międzynarodowego oraz Komisji Rozwoju, zapewniając stosowną równowagę między utrzymaniem wiodącej roli Komisji Handlu Międzynarodowego a ogólną spójnością polityki handlowej i polityki na rzecz rozwoju; jest zdania, że ta komisja parlamentarna powinna działać w sposób elastyczny oraz aktywnie koordynować swoją pracę z pracami Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE; uważa, że to monitorowanie należy rozpocząć po przyjęciu każdej przejściowej umowy o partnerstwie gospodarczym;
47. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich i krajów AKP, Radzie Ministrów AKP-UE oraz Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE.